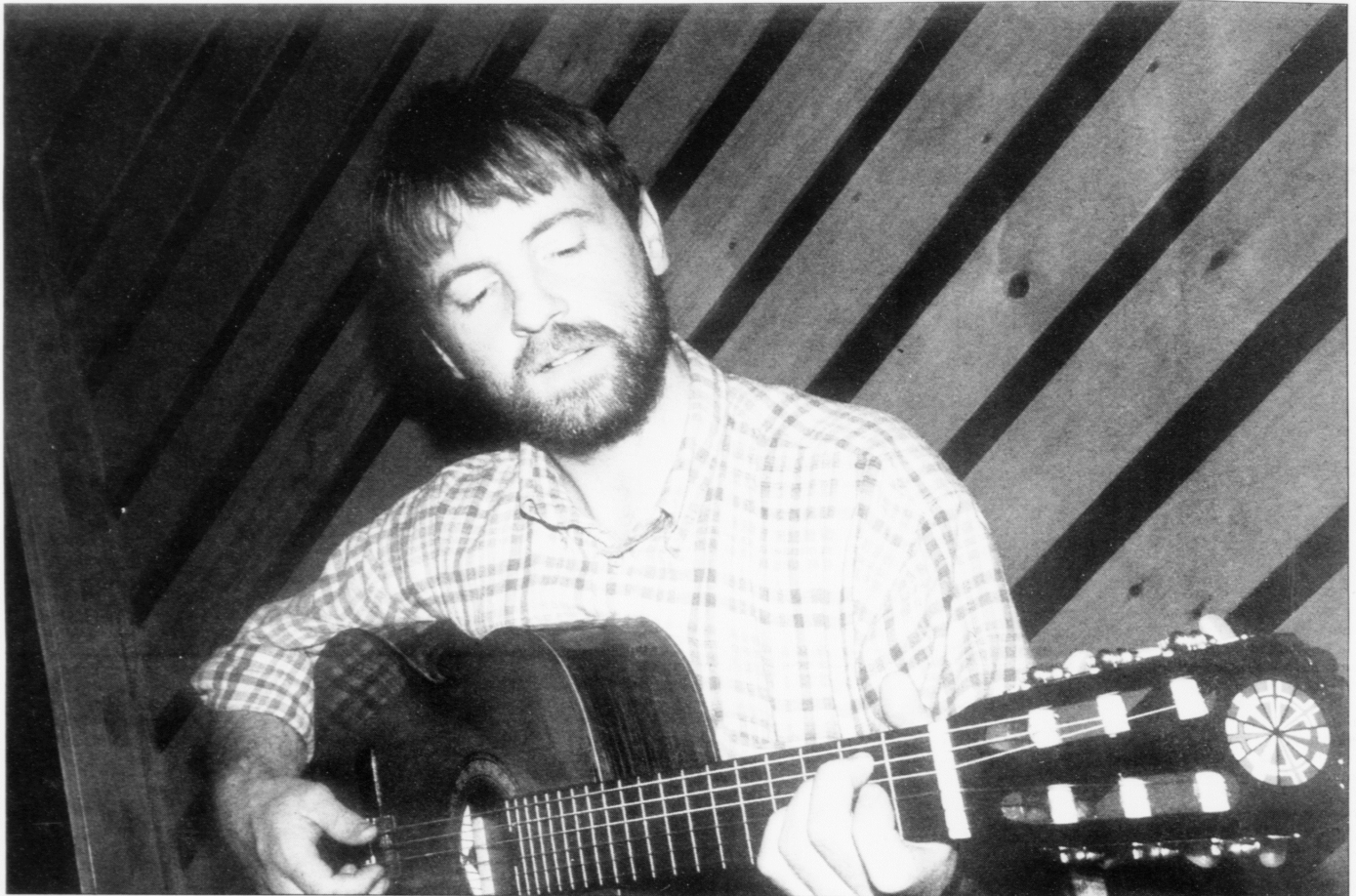

TÓNLEIKUR. Vísusangarin Jógvan Andrias Joensen úr Klaksvík hevur funnið sær eitt friðskjól í Noregi, og hetta hevur nú givið honum íblástur til sína fyrstu fløgu – ein samstarvsætlan millum føroyskar og norskar tónleikarar. Á fløguni lýsir hann millum annað samljóðið millum menniskju og náttúru. Hetta vikuskiftið hevur hann tvær konsertir í Føroyum

Við opnum ørmum

Orð: Jógvan Hugo Gardar Myndir: Eyðun Klakkstein

Á eini kaffistovu, saman við lesandi, lokalum ungdómi og familjum, sum eru úti og fáa sær ein kaffimunn ella ein bita, hitta vit Jógvan Andrias Joensen. Vit eru staddir í Bøgata, høvuðsgøtan í skúlabýnum Bø miðskeiðis í fylkinum Telemark í suður-Noregi.

Her hevur hann saman við sambúgvandanum Karin og soninum Janusi, funnið sær eina íbúð og lesur til mentunarárbeiddara. Við síðuna av lesnaðinum fæst hann við at smíða tónleik, smíða hús og at venja yngru deildirnar í fótbólti hjá lokala felagnum Skarphedin.

Tað er ein gamal dreymur, sum nú gerst veruleiki hjá klaksvíkinginum. Hann hevur í nógv ár yrkt og gjørt lög. Umframt eignar yrkingar hevur hann eisini sett lög til yrkingar hjá til dømis

Christiani Matras og Bergi Djurhuus.

Í hesum mjúka umhvørvinum, sum Telemark-náttúran er við milliðnum av trøum og smáum bakkum, langt frá villu fjøllunum í Norðoyggjum og brimnum á Borðoygjavík, hevur hann hetta seinasta árið lagt til rættis sína fyrstu fløgu, "Soleiðis sam-an", ið kemur í handlarnar í komandi viku. Á fløguni eru 14 sangir. ið hann hevur valt

burtúr úrvalinum av tekstum, ið hann hevur brúkt tey seinastu tiggju árin til at smíða.

Jógvan Andrias fór í 1986 á Visskolan í svenska býnum Kungälv, har hann av fyrstan sinni fór av gólvnum og upp á pallin at framføra egin lög. Í Kungälv hitti hann ein annan vælkendan vísusangara, Hanus G. Johansen. Teir báðir hava síðani havt tætt vinarband og samstarv, og hava eisini staðið á

palli saman bæði í Føroyum, Svøríki, Danmark og Noregi. Í 1996 vóru teir á ferð saman og hildu konsertir í Svøríki og Noregi í sambandi við 50 ára dagin fyri fólkaatkvøðuna í 1946. Hetta var ein ferð, sum Norsk-Færøysk Lag skipaði fyri.

Á fløguni hjá Jógvan Andrias er eisini røddin hjá Hanusi at hoyra, og hann hevur gjørt tvey av lögnum.

Samstarvið okkara millum hevur verið gott, og Hanus hevur eisini verið við til at ávirka meg tónlistarliga hesi árin.

Norskan íblástur

Heimafturkomin av konsertferðini við Hanusi kom hann í samband við norskar tónleikarar. Nú var hann klárur at fara undir sitt næsta stig. Fyrst fór hann á pall einsamallur, síðani við Han-

usi, og nú sleppa vit at hoyra hann saman við einum tónleikabólki.

Jógvan Andrias hevur seinnu árin verið búsitandi í Noregi. Fyrst var hann í Oslo og í Tromsø, og fyri tveimum árum síðani flutti hann til Rauland, ið liggur ein góðan halvan tíma við bili frá Bø. Har gekk hann á fólkatónleikalinjuni á Rauland Akademi. Og tað var í hesum umhvørvinum, at dreymurin um eina fløgu av álvara fór at spíra. Hann hitti fleiri sera dugnaligar norskar tónleikarar. Saman við teimum fór hann undir at leggja til rættis nøkur lög. Teir vandu saman og seinast í juni steyndu Jógvan Andrias, Inge Dulin og Tore J. Bruvoll móti Pegasus studio í Klaksvík. Í Føroyum kom føroyski basspælaranum Edvard Nyholm Debess afturat

»Yrkingin verður til yvir eina tíð, og í hesi arbeiðsgongdini verður eitt nýtt lív fest á blað. Hvussu tað eydnast mær at fáa fram tað evnið, eg havi roynt at lýsa í yrkingini, er nakað sum lesarin má gera av.«